

Súdenie a odsudzovanie druhých ľudí bez toho, aby sme ich poznali – 1.časť

Prosím o vysvetlenie vzorca správania, kedy odsúdime iného človeka, len na základe jeho oblečenia, alebo toho čo nám niekto iný o tom človeku povie, bez toho, aby sme toho človeka osobne spoznali, alebo aby sme sa s ním aspoň stretli a porozprávali.

Ocitla som sa pred veľkou pyramídou, ktorá má úplne hladké steny, ako keby boli zo skla. Vnímam, že som dospelá ľudská bytosť, ale svojím fyzickým vzrastom som ako malé dvojročné dieťa. Pristúpila ku mne dospelá ľudská bytosť a keďže ja som vzrastom ako dvojročné dieťa, je pre mňa obrovská a preto nevnímam svoju rovnocennosť vo vzťahu k tejto ľudskej bytosti.

Táto druhá ľudská bytosť aj s tým dešpektom ku mne pristupuje a som pre ňu menejcenná, lebo fyzicky som malé dieťa. A táto ľudská bytosť ku mne prehovorila a s pohrdaním v hlase mi povedala, že až keď dokážem vystúpiť na vrchol tejto pyramídy, tak ma prijme ako rovnocennú bytosť a potom ma prijme aj takú aká som. Zrazu som pocítila v sebe obrovskú bezmocnosť a aj nemohúcnosť, pretože ja vôbec neviem ako mám vystúpiť na vrchol tej pyramídy, keďže jej steny sú úplne hladké a sú ako sklo a ja sa nemám čoho zachytiť.

Veľmi potichu som sa spýtala tej druhej ľudskej bytosti, prečo mi dala úlohu, ktorá je pre mňa nesplniteľná a prečo ma nedokáže prijať takú aká som bez toho, že by som musela splniť túto jej úlohu. Otočila sa smerom ku mne a veľmi nadradene mi povedala, že ona počula, že ja nikdy nedokážem vyjsť na vrchol tejto pyramídy a pokiaľ to nedokážem, tak ona sa nemá o čom so mnou rozprávať, lebo ja vôbec nie som hodná toho, aby sa so mnou o niečom bavila, pretože ja som predsa maličká, som ako malé decko a nie som vo vzťahu k nej rovnocenná ľudská bytosť.

Veľmi ma jej slová, ktoré mi povýšenecky povedala, zranili a zasiahli ma v mojom srdci.

Ja viem, že som rovnocenná ľudská bytosť a nerozumiem tomu, čo spôsobilo skutočnosť, že som fyzicky taká maličká, prečo som ako dvojročné dievčatko, keď moje vedomie a rozum, je vedomie dospelaj ľudskej bytosti.

Skutočnosť, že to neviem zmeniť, vytvára vo mne veľkú bezmocnosť.

Zároveň viem, že úlohu, ktorou ma tá druhá ľudská bytosť poverila, nedokážem fyzicky zrealizovať, pretože moje malé detské rúčky nemajú silu, aby sa na vrchol tej pyramídy dostali.

Spýtala som sa tej druhej ľudskej bytosti, čo sa vlastne stalo a čo som urobila, že sa ona rozhodla podrobiť ma tejto skúške, o ktorej ona sama vie, že je pre mňa nesplniteľná.

A ona sa na mňa zhora pohrdavo pozrela s veľkým dešpektom a povedala mi: „Lebo ty nie si dobrým človekom“. Energia týchto jej slov je doslova mrazivá, je chladná ako ľad a keď ma zasiahla, doslova ma zmrazila, ani som sa nedokázala pohnúť.

Keďže teraz sa už vôbec nedokážem hýbať, určite sa na vrchol pyramídy nedostanem.

So slzami v očiach som sa jej spýtala, prečo si to o mne myslí a či som jej niekedy ublížila?

Druhá ľudská bytosť sa zháčila, ale bolo to len krátky okamih a potom mi pyšne a povýšene povedala, že jej som síce neublížila, ale určite som musela ublížiť iným ľudským bytostiam.

A tak som sa je spýtala, či pozná osobne nejakú ľudskú bytosť, ktorej som ublížila?

Nahnevane sa ku mne otočila a povedala mi, že nepozná nikoho, komu by som ublížila, ale že ju mám prestať vypočúvať a čo si to vlastne voči nej dovoľujem, pretože ona to počula od iných ľudí a tak to určite musí byť pravda.

Energia jej slov, ktoré vo vzťahu ku mne vyslovila a ktorá ma zasiahla, spôsobila, že som sa ešte viacej zmenšila a zrazu som sa stala malým dieťaťom, ktoré ešte ani nevie chodiť. Zrazu som len maličké batola, ktoré chodí po štyroch a ešte nevie stáť na vlastných nohách. Veľmi jasne som si uvedomila, že sa nedostanem na vrchol tej pyramídy, pretože teraz sa už ani neudržím na nohách.

A hoci moje fyzické telo je malé a bezbranné, môj rozum a vedomie je stále dospelé a ja tak viem, že mám dve možnosti.

Prvá možnosť je, že prijmem to, ako sa na mňa táto ľudská bytosť pozerá a prijmem to ako ma vníma, ale zároveň jej ponechám jej vlastnú zodpovednosť za to, aké energie vo vzťahu ku mne ona tvorí.

Druhá možnosť je, že sa nahnevám na túto ľudskú bytosť za jej správanie vo vzťahu ku mne, aj za to čo si ku mne dovolila a ako o mne zmýšľala, ako so mnou hovorila a v tom hneve prijmem jej zodpovednosť za to, aké energie ona vytvorila vo vzťahu ku mne, do mojich energetických rovín a potom samú seba preklopím do pozície a pýchy obete.

V tomto prípade prejavená pýcha nadradenosti a povýšenosti tejto ľudskej bytosti a skutočnosť, že ona má právo súdiť, posudzovať, hodnotiť a odsúdiť moje konanie, skutky, rozhodnutia a slová ma preklopila do skrytej formy pýchy, čiže pozície obete.

A teraz si uvedomte, že toto je VEDOMÁ spolupráca prejavenej a skrytej formy pýchy, pretože ľudská bytosť, ktorá má v sebe vytvorenú akúkoľvek hlavu pýchy v tej prejavenej forme, dokáže inú ľudskú bytosť, ktorá nekoná v pýche, preklopiť a stiahnuť do skrytej formy pýchy, čiže do pozície obete.

V tomto prípade tento vzorec správania funguje takým spôsobom, že prejavená pýcha nadradenosti jednej ľudskej bytosti, energeticky stiahne druhú ľudskú bytosť do skrytej formy pýchy - do pozície obete. Stalo sa tak preto, že tá prvá ľudská bytosť si nedala žiadnu námahu s tým, aby si pravdivosť informácií, ktoré dostala, akýmkoľvek spôsobom overila.

Práve skrytá forma pýchy v pozícii obete, vytvorí v ľudskej bytosti bezmocnosť. Energia BEZMOCNOSTI je veľmi ťažká energia, ktorá v ľudskej bytosti vytvorí „nechuť žiť“, pretože nech by urobila čokoľvek, nedokáže zmeniť tie energie, ktoré v tej prejavenej pýche nadradenosti voči nej, vytvorila tá druhá ľudská bytosť.

Podľa toho ako sa tá druhá ľudská bytosť potom rozhodne, môžu nastať dve možnosti.

Po prvé: Ak energia bezmocnosti pohltí a naplní druhú ľudskú bytosť a následne sa v nej vytvorí aj „nechuť žiť“, ktorá prestúpi ľudskou bytosťou, vytvorí sa v nej BEZNÁDEJ a potom zomiera, pretože nedokáže v sebe nájsť silu a energiu pre život a nemá chuť žiť. Vytvorí sa v ľudskej bytosti veľmi veľký vibračný prepád. Je veľký rozdiel vo vibrácii, ktorú potom vytvorí samotná ľudská bytosť a ktorú vysiela smerom k tej prvej ľudskej bytosti a vibráciou jej duše.

Ten vibračný rozdiel je tak veľký, že duša opustí fyzické telo tejto ľudskej bytosti, lebo to fyzické telo vibruje takou nízkou vibráciou, ktorá je nezlučiteľná s vibráciou duše.

Po druhé: V tej druhej ľudskej bytosti sa vytvorí hnev voči prvej ľudskej bytosti za to ako sa k nej správala. Ak je energia hnevu v tej druhej ľudskej bytosti príliš veľká, tak prerastie do nenávisti. A v tomto prípade prejavovaná pýcha tej prvej ľudskej bytosti potom spustí u tej druhej ľudskej bytosti rovnaký vzorec správania – čiže súdenia, hodnotenia, porovnávania, kritizovania a odsúdenia tej prvej ľudskej bytosti.

Tá druhá ľudská bytosť rovnako kruto odsúdi tú prvú ľudskú bytosť a vytvorí sa medzi nimi hlboká priepasť nepochopenia a nedorozumenia, ktorá tie ľudské bytosti energeticky od seba vzdiali, tak ďaleko ako keby fyzicky žili jedna na severnom póle a druhá na južnom póle.

A v tomto prípade obidve ľudské bytosti konajú v prejavenej pýche nadutosti, nadradenosti a povýšenosti voči sebe navzájom. Ak ani jedna z nich nedokáže otvoriť svoje srdce Láske a Súcitú, nedokážu v tom živote nad touto priepasťou postaviť most, aby dokázali nájsť cestu k sebe navzájom. Nedovolí im to práve tá prejavovaná forma pýchy. Musia sa narodiť znovu, aby dokázali postaviť most nad tou priepasťou nepochopenia a nedorozumenia. A podarí sa im to až vtedy, keď sa ktorákoľvek z nich dokáže otvoriť Láske a Súcitú vo vzťahu k tej druhej ľudskej bytosti.

Teraz sa môžeme vrátiť k tej prvej možnosti, o ktorej sme zatiaľ nehovorili.

Ak napriek všetkému tá druhá ľudská bytosť hoci je tým malým dieťaťom vo svojom fyzickom vzraste, ale vo svojom vedomí dokáže prijať to nadradené a povýšenecké správanie tej prvej ľudskej bytosti so súcitom v srdci a nevytvorí vo vzťahu k tej prvej ľudskej bytosti v sebe energiu hnevu, ale so súcitom k sebe samej vytvorí energiu pochopenia, porozumenia a prijatia s uvedením toho, že tá prvá ľudská bytosť nevedela konať iným spôsobom, tak vtedy jej to dokáže ODPUSTIŤ. V okamihu, keď druhá ľudská bytosť prijme a odpustí nadradené správanie tej prvej ľudskej bytosti, MILOSTĚ ODPUSTENIA energeticky znásobí jej vibrácie niekoľko násobne vyššie a ona sama fyzicky narastie do rozmerov väčších ako je tá pyramída, ktorá stála pred ňou.

Takže sa na ten vrchol pyramídy dostala práve vďaka svojmu Súcitú a Milosti odpustenia.

Uvedomte si, že fyzicky v tej hmote nemusela tá druhá ľudská bytosť nič urobiť, je to energetická práca. Je to práca s energiami ! A sú to práve energie, ktoré VY SAMI v sebe tvoríte, ktoré to spôsobujú, lebo vám prinášajú ten dôsledok, že ako energetické bytosti samých seba zmenšujete, alebo naopak rastiete.